

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2014. október 16.
(csütörtök)

Földvári Tibor

AZ ÚR TÖRŐDIK SZOLGÁJÁVAL

Lekció: Jeremiás 11,18-23

Alapige: Jeremiás 11,18-23

Az Úr tudtul adta nékem, és én tudtam; te láttattad meg velem az ő cselekedeteiket is! Én pedig olyan valék, mint a mészárszékre hurcolt szelíd bárány, és nem tudtam, hogy terveket szőttek ellenem, mondván: Pusztítsuk el e fát gyümölcsével együtt; irtsuk ki ezt az élők földéből, hogy még a nevét se emlegessék többé! És oh Seregek Ura, igaz biró, veséknék és szívnek vizsgálója: hadd lássam a te bosszúállásodat rajtok, mert néked jelentettem meg az én ügyemet! Azért ezt mondja az Úr az Anatóthbeli embereknek, akik életedre törnek és ezt mondják: Ne prófétálj az Úr nevében, hogy meg ne halj a mi kezünk által! Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megfenyítem őket; az ifjak fegyver által halnak meg, fiaik és leányaik pedig meghalnak éhen. És senki sem marad meg közülök, hogyha veszedelmet hozok az Anatóthbeli emberekre, az ő büntetésök esztendejét.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, magasztalunk téged kegyelmedért, oltalmadért, amelyet Jézus Krisztusban kijelentettél egyszer s mindenkorra. És köszönjük mindazt, amit őáltala elvégeztél a mi életünkre nézve, magasztalunk, hogy őbenne megváltót, megtartót, szabadító Urat ismerhettünk meg, és az ő megismerése során téged is, Atyánk, egyre jobban és köszönjük, hogy mindez Szentlelked által.

Azért is hálát adunk neked, amikor áldó hatalmak oltalmát tapasztaltuk, mert tetszett neked eszközöket használni, mikor védelmezned kellett. Köszönjük, Urunk, a te szabadításod örömét, a bűnbocsánatot. Köszönjük,

amikor meghallgattad a mi imádságainkat is, igazoltad: hűséges vagy. És köszönjük, Urunk, hogy érdemes volt rád várni.

Kérünk arra, hogy a mostani istentiszteleten is hadd töltse be a szívünket a te jelenléted szentsége, öröme, és szólj hozzánk igéden keresztül Lelked által az Úr Jézusért.

Ámen.

Igehirdetés

Jeremiás könyve egyik jellegzetessége a próféta személyes vallomásai vagy más szóval panaszai kijelentése. Itt a legelső ilyen személyes vallomása hangzik az Úrral való párbeszéde során. Korábbi szakaszokban megértettük, hogy Júda népe megtéretlen maradt, emiatt közelgett az ítélet, amit Isten épp a próféta által is meghirdetett, és ennek a közelgő ítéletnek és a nép súlyos bűnének az állapotát Jeremiás személyes élettapasztalata gyakorlati példájával mutatja be itt, a felolvasott bibliaszakasz fényében. Kinek látja, kinek tartja Jeremiás ebben a mostani élethelyzetében az Urat; hogyan éli át a törődését ennek az Úrnak; és hogyan bízza rá magát akkor, amikor tapasztalnia kell, hogy a nép megmaradt keményszívűen a bűnében, nem hajlandó az Úrhoz térni és közeleg emiatt az Úr ítélete.

Hogy mindannyiunkhoz közel jöhessen annak a távoli időszaknak ez az élettapasztalata, gondoljunk arra, amikor esetleg a családon, rokonságon belül vagy a közvetlen környezetünkben, munkahelyünkön vannak olyanok, akik nagyon bántóak számunkra, akiknek ha beszéltünk az Úrról, ahelyett, hogy megtértek volna, inkább ellenségesek lettek velünk kapcsolatban, akik iránt esetleg éreztünk már mi is bosszút a szívünkben. Az is lehet, hogy ki is mondtuk.

Szomorúnak látszó az egész élethelyzet, de remélem, az igemagyarázat során kiderül majd, hogy mégis csak ez a bibliai prófécia is mutat számunkra az Úr Jézusra, evangéliumot hirdet.

Az elhívása történetében ott a könyv felütésénél, megtudtuk, hogy Jeremiás Jósiás király idején kezdi a szolgálatát. Ez az Úr Jézus születése előtti 7. század vége. Ez a hívó uralkodó hatalmas reformot hajtott végre, amellyel az Úrhoz akarta visszatéríteni a bűnös népet. Sajnos ideigvalónak bizonyult a népnek az Úrhoz térése, mert a szívük az megmaradt bűnösnek. Jeremiás tulajdonképpen végig a szolgálata során ezt kell, hogy hirdesse, hogy a nép, amely egy pillanatra odafordult az Úrhoz, mégis hűtlen lett hozzá. Jósiás király 609-ben meghal, Nékó fáraó megöli, a fia Joák ház 3 hónapig uralkodhat, aztán ahogy a fáraó Jeruzsálembe visszatér, egy másik utódot tesz trónra, ő lesz Jójákim. Ő különösképpen is istentelen volt. Arról híres, hogy elégette azt a tekerceset, amit Isten Jeremiással leiratott és a királynak is szólt az ítéletről, de a megtérés lehetőségéről is.

Jeremiás számára tehát már nemcsak a nép lelki állapota, hanem a nép vezetőjének is elszomorító – és Jójákimot követve mindegyik júdai uralkodó gonosz volt az Úrral szemben –, Szóval Jeremiás élethelyzetét minősítette, hogy nemcsak a nép bűne, hanem a vezetőknek is a bűne kiteljesedett, keményszívű.

Itt a 11. részben különösképpen is részletezte az isteni szövetséget megszegő népnek szóló átkokat, majd meghirdette a fenyítő ítéletet, s az élethelyzete egyfajta példát is ad mindahhoz, amit előtte megszólaltat. Itt hangzik el az első vallomása, hallottuk, hogy beszélget az Úrral. Ezekből a panaszaiából, vallomásaiból kiderül, hogy ő nagyon érzékeny lelkű férfi. Át tudja érezni a nép állapotát is meg a maga élethelyzetét, sorsát. Semmiképpen nem érzéketlen. Ugyanakkor, noha ilyen az alaptermészete, amikor az Úr igéjéről van szó, akkor mindig határozott, akkor nincsenek ott azok a fájó érzések, akkor meg kell szólalni.

Emlékezzünk, hogy Isten ezt meg is ígérte neki az elhívásakor, hogy ő mennyire erőssé teszi majd, de nem ez fakadna a személyiségéből. Az is fontos, hogy ilyenkor Isten mindig őt magát is gondoskodó szeretettel ápolja, vigasztalja. Meg kell neki maradni, ha kell kemény igéket mondva, hogy Isten igéje az határozott és kemény és erős, de az ő lelkét ápolni kell és az Úr ezt megteszi.

Ezért az első gondolat főcíme ez lehetne, hogy a Seregek Ura törődik a szolgájával. Nemcsak a népével, hanem a szolgájával is. Itt rögtön hadd említsem meg, hogyha volt már a szívünkben bosszúvágy, bosszú érzése valakivel szemben, aki bántott bennünket, az nagyon fájó és az érzéseinket áthatja és az rosszkedvűvé tesz minimum. És olyankor nekünk magunknak szükségünk van a feloldásra, a gyógyulásra. Ahogy hallottuk, a próféta megosztja a panaszát, a baját az Úrral és az Úr elkezd vele személyesen törődni. Ennek a törődésnek az első mozzanata, amikor ezt olvastuk, hogy „az Úr tudtul adta nekem, és én tudtam”. Isten elmondta neki azt a fenyegetést, amivel fenyegetik őt az anatóthiak, ahonnan Jeremiás származik. Tehát a szülővárosában lakó, valószínű rokonai is tervet szőttek ellene. Elkezdtek szervezkedni a háttérben, hogy elhallgattassák a prófétát, mert nem bírják már elviselni azt, amit hirdet az Úr nevében. És ahogy hallottuk, ezt nyíltan ki is mondták aztán neki. Ami fontos, hogy abban az állapotban kapta az Úr szavát Jeremiás, amikor még ő erről nem tudott semmit, még csak tervek, de Isten leleplezte a gonosz terveket.

A Jelenések könyvéből bizonyára emlékszünk, a hét gyülekezethez írt levélnél mindegyikénél ott van ez, hogy „tudom a te dolgaidat”, ott az Úr a levelek olvasóinak a lelkiállapotára utal meg a gyülekezetek angyalának a lelkiállapotára, és a körülöttük élőkre, a helyzetükre, körülményeikre. „Tudom a te dolgaidat.” Jeremiásnál most ebben a konkrét szituációban

Isten elmondott valamit neki. Persze ez nem volt új dolog, mert megint hadd utaljak arra, hogy az elhívásánál azt is elmondta az Úr, hogy bizony legtöbbször majd ellenséges indulatokkal találkozunk, de nem kell megijednie, mert az Úr majd megerősíti őt, és erőssé teszi azokkal szemben, akik készülnek őt majd bántani azért, mert vállalja az Úr igéjét. Annyi csak a helyzet, hogy most az adott körülményre nézve mondja ezt el neki Isten.

Ez mindenképp törődés. Mert testvérek, azt gondolom mindannyian tudjuk azt az igét, amit Jézus mondott: „hogya engem gyűlölnék, akkor titeket is gyűlölnék”. Újszövetségi hívő nép számára Jézus szava is már adott. Nekünk sem újdonság az, hogy ha képviseljük az Urat, ha tanúbizonyságot teszünk róla tettekben vagy szóban, akkor előbb-utóbb támadás is éri az övéit. Akkor csodálkoznánk, hogya azonnal mindenki megtérne. Mondjuk, örülnénk neki, de azért biztos csodálkoznánk, hogy semmi ellenállás, tehát micsoda kegyelmi időszak van most ezek szerint! Mert hogy is küldte Jézus a tanítványait maga előtt. És most tudatosan mondom rosszul – már egyszer tettem így a szószéken –, elküldelek benneteket mint farkasokat a juhok közé? Épp fordítva! Elküldelek benneteket mint juhokat a farkasok közé. Ami azt érzékelteti, hogy nincs semleges hallgatóság. Vagy megtér a farkastermészetű, istentelen bűnös Jézushoz most is, vagy ha nem, ha elutasító, akkor előbb-utóbb támadó is lesz.

Amikor erről beszél az Úr Jézus a tanítványainak a Máté evangéliuma 10. részében a missziói küldetésük során, akkor mondja ezeket a mondatokat, a 10. rész 34. versétől olvasom: „Ne gondoljátok, hogy azért jöttem, hogy békességet bocsássak e földre; nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak, hanem hogy fegyvert. Mert azért jöttem, hogy meghasonlást támasszak az ember és az ő atyja, a leány és az ő anyja, a meny és az ő anyósa közt; és hogy az embernek ellensége legyen az ő házanépe.” Ezek nagyon kemény mondatok. Majd folytatja, hogy „mert aki jobban szereti atyját, anyját mint engemet...”. A küldetésre nézve hangzik ez el Jézus szájából és a jeremiási ige fényében hadd mondjam így: amikor az a kérdés, hogy ha a családtagjaim nem megtérnek, hanem megkeményednek, és ilyen helyzetet átélni akár naponta, az nagyon nehéz, hiszen az fájó érzéseket gerjeszt bennünk, mert ellenállás van. Terveket szőnek. Azért, mert még nem a megtérés ideje jött el, hanem még ellenállnak az igének. És ha ilyenkor Jézus szavai szerint jobban szeretünk valaki mást, mint az Urat, az nagyon veszélyes lehet. Már csak azért is, mert ha elhallgat az ige, akkor ki fog beszélni az Úrról vagy ki fogja megélni az Úr szeretetét az iránt az ember iránt, aki most éppen talán megkeményedett és nagyon nehéz természetű? Jeremiás ugyanezzel küzd.

Ami nekem még kedvesebb lett a készülés során, hogy Jézus is ugyanezzel küzdött. Mert ugye Jézusban sem hittek a testvérei. A saját édestest-

vérei. És ezt érzékeltették is vele. Őt nem bántották fizikailag, de szóban, lelkében nagyon bántók voltak vele szemben. Jézus tehát, amikor azt mondja, hogy ha valaki jobban szereti atyját, anyját, testvérét, mint engem – ő neki se volt egyszerű átélni a földi élete során azt, hogy most ő az Atyát szereti jobban, a mennyei Atyát. Gondoljunk arra, amikor a templomban ott maradt és édesanyja és nevelőapja, József mentek érte, és ott édesanyjával kapcsolatban is mondani kellett valamit.

Szeretném aláhúzni tehát, hogy amit itt Jeremiás átél az Úr törődése kapcsán, tudtul adta neki Isten, elmondta, hogy mi van a háttérben, Jézus maga is átélte és mi is átéljük, és tudjuk elméletben, hogy ilyen dolgok történnek nagyon fájó módon, de az Isten törődése abban is látszik az üzenet szempontjából, hogy ő bennünket is akkor megerősít. Lehet, hogy éppen akkor olvasunk majd egy igét, ami megerősít arra a konkrét helyzetre vonatkozóan, hogy az Úr tud róla abban, amiben vagyunk, és neki terve van. Nemcsak a gonoszoknak van terve, szervezkedése, hanem az Úrnak is megvan a terve. És az ő szerető törődése éppen ebben is látszik, hogy ő a maga isteni terve szerint kezdi alakítani az eseményeket.

Itt a történetben az látszik az Úr törődése szempontjából még, hogy tényleg ahogy a próféta meghallja az Úr szavát, a próféta is elkezd válaszolni, mond valamit Istennek, aztán az Úr válaszol, aztán ígéretet tesz, aztán az ígérethez kapcsolódóan majd elkezd cselekedni is és elmondja, hogy amikor cselekszem, akkor mi fog történni. Tehát látszik, hogy Isten nagyon aktív, mert az Úr törődik, mint atya a gyermekével. A személyes beszélgetés, ami itt a bibliai kijelentésben előttünk van, önmagában hirdeti, hogy milyen az, amikor az Úr gondoskodik az övéiről, a szolgájáról.

Milyen is Jeremiás Istene? Kicsoda ő? És itt lett nagyon kedves nekem ez a kifejezés, amit kétszer is hallottunk: a Seregek Ura. Jeremiás is így szólítja meg az imádságában és az Úr is önmagáról így beszél, amikor válaszol: a Seregek Ura. Amikor a próféta az Úrra tekint és látja az Urat és így látja önmagát, akkor önmagát nagyon elesettnek és nagyon segítség-re szorulóknak kell látnia. Azt mondta, hogy úgy vagyok mint a mészárszékre elvitt juh. Az a mészárszékre elvitt juh, ami azt jelenti, hogy nem a pásztor vezeti a mezőre, hanem viszik a mészárszékre.

Gondoljunk arra, amit Dávidnak mondott el Nátán példabeszédképpen, hogy volt egy gazda, aki a juhocskáját nevelgette, aztán a másik gazda elvette tőle, mert nem akart a vendégének a maga juhai közül adni, hanem elvette azt a háznál nevelkedett juhocskát. Most csak a példa szempontjából említem, hogy nevelgetjük ott a háznál a juhocskát, de aztán előbb-utóbb le fogjuk vágni, mert azért neveljük. Itt most negatív értelemben, hogy úgy bánnak velem mint juhocskával az anatóthiak, a családtagok is, ha köztük van, úgy tesznek, mintha szeretnének, de közben a ter-

vük, a szándékuk, hogy visznek a mészárszékre. Pusztítsuk el! Még a neve se maradjon fenn! Majd látjuk a következő részekben, hogy Jeremiásnak azt mondta az Úr, hogy ne házasodjon meg – ennek megvolt az oka –, tehát neki nem lehettek gyermekei. Ha Jeremiást megölik, akkor Jeremiásnak a neve nem marad fenn. És ez milyen jó nekünk, hiszen akkor elintéztük mindazt, amit Jeremiás képviselt, tehát az Urat is elintéztük tulajdonképpen ezzel az egészszel. Jeremiás Seregek Urának láthatja az Istent, de magát mindenképpen mint ilyen mészárszékre elvitt juhocska.

Olyan megdöbbenő volt azzal szembesülni, hogy ugyanez a kép vonatkozik az Úr szenvedő szolgájára az ézsaiási próféciában az 53. részben. Ott is erről olvasunk. Mészárszékre vitt juh, aki csendben maradt. Szelíd és csendes maradt. A szenvedő szolgánál is, amely – emlékszünk – Jézusban teljesedett majd be, ott van, hogy az élők földjéről kivágjuk, még a neve se maradjon fenn. Ézsaiás korábban élt, Jeremiás ismerhette ezt a próféciát. És amikor magáról ezt mondja, akkor számunkra, akik ezt az ígét olvassuk, az Úr szenvedő szolgája, amely messiási próféciaként mutat Jézusra. És Jeremiás élettapasztalata, Jeremiás Jézus előtt élt – most hadd folytassam –, mi meg Jézus után vagyunk, és ha minket bántanak, hogyan éljük meg mi is a bántást? Hát ha Jézus juhokként küld a farkasok közé, akkor mi is így éljük át a bántást, mint a mészárszékre elvitt juh. Jeremiás magát ilyennek látja, láttatja, és elmondja az Úrnak is, hogy én ilyen vagyok. De nagyon fontos, hogy mivel az Úr szeretettel törődik velem, nem önmagában látja magát, hanem az Úr, a velem törődő Isten személye, tettei, cselekedete, szava fényében.

Nem szabad itt megállni, hogy mészárszékre elvitt juh vagyok. Az egészet azért mondhatta el, mert az Úr tudtul adta neki, hogy tervet készítettek ellened. Szóval Jeremiásnak az egész fájó élethelyzete, az ő fájó lelkiállapota, fájó érzései nem önmagában vannak már, mert ha ez lenne, akkor a végén mély depresszióba süllyed és föladja az egészet: nem érdemes nekem az Urat szolgálni, hirdetni az ígét. Látja az Urat is. Annyit hadd jegyezzek még meg, hogy az ézsaiási próféciában az Úr szenvedő szolgája önként vállalt szenvedése, halála van kiemelve. Itt Jeremiásnál pedig az a gondolat, hogy ő nem tudott a tervekről, ezért azt gondolja, hogy milyen jól bánnak velem az anatóthiak, de közben a szívük már gonosz, de az Úr leleplezte előtte, ezért végül is megtudhatta.

Mit tesz a próféta tehát, amikor átéli, tapasztalja Istennek a törődését övele, és tudja azt is, hogy miért kell az Úrnak törődni velem éppen a mostani helyzetemben? Itt halljuk ezt a kijelentést: „És oh Seregek Ura, igaz bíró, veséknék és szívnek vizsgálója: hadd lássam a te bosszúállásodat rajtok, mert néked jelentettem meg az én ügyemet!” Egyetlen vers a Bibliában és remélem, érezzük, hogy milyen gazdag a jelentése. Itt fogalmazta

meg először tehát a kijelentés fényében mondom: oh, Seregek Ura. Itt az imádságban hangzik. És olyan jó erre gondolnunk, nem, hogy bosszúért kiált. Olyasmit olvasunk itt, ami a mi szívünkben is ott van azért, amikor bántanak. Ha nincs ott, az csak azért van, mert az Úr olyan kegyelmes, hogy ennyire megszabadított már bennünket még az érzésekre, a gondolatokra nézve is. Ha meg ott van, akkor ne csodálkozzunk, mert a mi természetünk is ilyen. Bosszúért kiált. Mert azért nekünk is csak az a jó érzés, amikor látjuk, hogy mi történhet azzal, aki bántott bennünket.

A próféta tehát bosszúért kiált, Istennek jelenti ki az ő ügyét. És az ő ügye, az az Úr ügye természetesen, tehát ilyen módon nagyon magasztos az ügy – szóval ne írjuk le Jeremiást –, hiszen itt az Úr ügyéről van szó, Isten személyéről, szentségéről, az Isten szolgája életéről, tehát maximálisan az Urat érinti az én ügyem. És ilyen szempontból kiált bosszúért és jelenti ki az Úrnak az ő ügyét.

És újra hadd mondjam: ki is ez az Úr? „Oh Seregek Ura, igaz bíró, veséknek és szívnek vizsgálója.” Most itt nincs idő arra, és nincs is rá szükség, hogy ezeket a jellemzőket végig kielemezzük. Hallottunk már sok igehirdetést erről. Én csak néhány szóban szeretném kiemelni a Seregek Ura vagy Izrael seregei, hadseregei, akinek Isten az Ura vagy mennyei seregek, angyalseregek. Tehát vagy a látható világ emberei, katonái vagy a láthatatlan világ seregei. A lényeg: mindenható Úr. Nézzétek meg Izrael seregeit, nézzétek, ha láthatjátok, a láthatatlan seregeket – volt, amikor láthatóvá lettek az angyalseregek –, az ő Uruk mindenható Isten. Csakhogy a mindenható Isten szeretettel törődő, atyai szeretettel gondoskodó Isten. A messiási próféciában az Ézsaiás könyve 9. részében majd nézzük meg, amikor úgy kezdődik a prófécia, hogy „mert gyermek születik nekünk és fiú adatik nekünk”, ott a végén van ez, hogy a Seregek Urának buzgó szerelme, féltő szerelme, szeretete végzi ezt el. Tehát a mindenható Úr szeretettel törődő, gondoskodó Isten.

Igaz bíró. Igazságosan ítél. A bíró, aki az utolsó ítéletkor ama napon a maga isteni szentsége, igazsága fényében ítélni fog. De azt az utolsó ítéletét Isten újra meg újra megmutatja előrevetítve már az Ó- és az Újszövetségben is az ő ítéleteiben, amikor a gonoszokat megítéli. Amikor események történnek és az Isten ítélete. De ő igaz bíró. Ilyen igaz bíróként beszélt Ábrahámmal is, amikor beszélget az Úrral Sodoma és Gomora miatt. Sodomát is megítélte Isten igazságosan.

Veséknek és szívnek vizsgálója, azaz mindentudó. A vesék és a szív, az a legbelső részei az embernek az ókori gondolkodásban is, és ha ismeri az Úr, akkor ő mindent tud. Tehát ő ismeri, tudja a gonosz emberek gonosz leplezett tervét, szándékát. Hiába leplezett ugyanakkor, Isten leplezi a szolgájának. Tehát ő tudja. És ezt tapasztalta meg a próféta.

És erre a mindenható, mindentudó, igazságosan ítélő Úrra, Seregek Urára bízva rá az ügyét. Mikor azt mondtam, hogy bosszúért kiált, akkor ez része annak, hogy rábízva az Úrra az ő ügyét. Kiált a bosszúért az Úrra bízva. Ez most nagyon fontos. Hadd lássam meg, Uram, a te igazságos ítéletedet majd! És a Seregek Urának a válasza az Ószövetségben nem az, hogy Jeremiás hogy mondhatod, hogy bosszúért kiáltasz? Hát, én nem ilyennek jelentettem ki magamat neked! Jeremiás teljesen jogosan kiálthat bosszúért az ószövetségi időszakban is. Hiszen Isten ezt megígérte. Az ő szövetségi hűségét, amikor kijelentette, ő megmondta, hogy bosszút fogok állni, hogyha a szövetséghez hűtlen lesz a népem. Tehát a bosszúért kiáltó prófétai szó, amikor az Úrra bízva az ő ügyét, biblikus és az Úr szerint való.

Mit válaszol a Seregek Ura? Ott van az isteni válasz: „Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megfenyítem őket; az ifjak fegyver által hálnak meg, fiaik és leányaik pedig meghalnak éhen. És senki sem marad meg közülök, hogyha veszedelmet hozok az Anatóthbeli emberekre, az ő büntetésök esztendejét.” Az Úr szava tehát megerősíti a próféta kérését, imádságát. Én bosszút állok. Azaz jön az ítélet. Hadd jegyezzem meg, hogy eddig is már a prófétának hirdetni kellett az Úr ítéletét általánosan. Most az ő személyes problémájára, az ő egész személyiségét, érzelmét átható problémára nézve mondja az Úr, hogy én ítélni fogok. Amit tehát Jeremiás kért az Úrtól, megkapja válaszbán, hogy én ítélni fogok. A Seregek Ura, a mindenható, a mindentudó, az igaz bíró. Szava tehát mindenképpen megerősíti a prófétát a jelenre és a jövőre nézve is.

Azt is mondja neki, hogy ne hallgasson, hirdesse az igét, mert Isten majd cselekedni fog, de mikor eljön annak az ideje, az akkor lesz, amikor az Úr akarja, és amíg nem jön el, addig hirdesse az igét. Meg fogja látni majd, amit az Úr tesz, de addig is hirdesse azt, amit Isten akar vele mondani. Tehát ne féljen semmiképpen az ellenségtől, akikkel szemben bosszúért kiált, hanem bízva az Úrra magát és végezze a dolgát. Isten tehát látzik, hogy azért a prófétának a szolgálatát, küldetését nem szünteti meg, hogy akkor Jeremiás nyugodj meg, itt mindenki el fog pusztulni, aki bánt téged, és majd mennyország jön el számodra, hanem elmondja az Úr, hogy én a te személyes ügyedet kezelem, elvégzem, amit kértél tőlem, de te is tedd a dolgodat tovább. Azaz, most már nincs tovább ideje annak, hogy továbbra is panaszkodjál vagy bosszúért kiálts, hanem hirdesd azt, amit majd mondok neked. Ezt azért kellett kiemelni, mert az ószövetségi próféta ezt így élte meg.

És mi a helyzet velünk? Számunkra mit jelent az Úr Jeremiásnak adott válasza? „Azért ezt mondja a Seregek Ura: Ímé, én megfenyítem őket.” Jön az ítélet. Az újszövetségi kijelentés fényében ez a bibliai prófé-

cia mit mutat a Seregek Uráról? Mert valamiért az Úr Jézus mégse ezt mondta nekünk, hogy kiáltsatok bosszúért az ellenségeitekkel szemben. Hanem mit mondott az Úr? Nem tudom, emlékszünk-e. „Magatokért bosszút ne álljatok, hanem hagyjátok az igazságosan ítélőre.” De Uram, meddig kell hagynom? Úgy szeretném látni már a bosszúdat! Ez van a szívünkben. A római gyülekezetnek is ez lehetett a szívében, mikor az apostol ezt kiemeli. „Ha lehetséges, amennyire rajtatok áll, minden emberrel békeségben éljete.” Viszont az ellenséggel nem lehet békességben élni. „Magatokért bosszút ne álljatok szerelmeseim, hanem adjatok helyet ama haragnak; mert meg van írva: Enyém a bosszúállás, én megfizetek, ezt mondja az Úr. Azért, ha éhezik a te ellenséged, adj ennie; ha szomjuhozik, adj innia; mert ha ezt míveled, eleven szemet gyűjtesz az ő fejére. Ne győztedd meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg.” Jézus pedig hogy mondta? Szeressétek ellenségeiteket. Máté evangéliuma 5. része – a hegyi beszéd – 44-45. verse.

Valahogy az Úr Jézus a szavaival is, és a bibliai kijelentésből látjuk, az újszövetségi kijelentés fényében mégis csak valamit megváltoztatott. Miért? Pedig Jézus azt mondta, hogy ő nem megváltoztatni akarja az Ószövetséget. Hanem mit csinált Jézus? Betöltötte. Nekünk miért nem kell bosszúért kiáltani? Mert az Isten megbosszulta az ellenséget. Megbosszulta a gonoszokat. Az Isten ítelt. Csak ugye ez a kemény igazsága a bibliai kijelentésnek, hogy kin bosszulta meg Isten az ítéletével az ő haragja által mindazt, ami bűn és gonoszság? Az ő egyszülött Fián. Az összes ószövetségi ítéletes prófécia valamilyen módon mutat előre az Úr Jézus személyére, munkájára.

Mi ezt tudjuk szintén, hogy igen, Isten Jézust ítélte. De most a jeremiási prófécia miatt hadd húzzam alá, hogy akkor is igaz ez, amikor bennünket éppen bánt valaki az Úrért, és a szívünkben ott van a bosszúvágy iránta, és a legszívesebben eltennénk az útból. Vagy hát nem mi, hanem az Úr, csak tüntesse el, mert akkor sokkal jobb lenne mindenkinek. Jézuson sújtott le az isteni ítélet. Rajta lett az átok. Rajta lett mindaz, amit el kellett hordozni a bűnös és a bűn miatt. És ezért van az, hogy maga Jézus is még a kereszthalála előtt a hegyi beszédben is, meg aztán utána lásd a Római levél 12. részében is az Úr Lelke által hirdeti, hogy az övéi, az újszövetségi nép már nem bosszúért kiált az ellenségeivel szemben, hanem szeressétek ellenségeiteket. Ne akarjatok bosszút állni magatokért. Még csak ne is imádkozzatok bosszúért. Hanem Jézus mit is mond? Áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, áldjátok és ne átkozzatok. Imádkozzatok értük. Hordozzátok el őket.

Nem bosszúért kiált az újszövetségi hívő nép, hanem az Úrra bízva az ítéletet, és az Úrra mutat, a Seregek Urára, csak Jézusra nézve mutat az

Úrra, még azoknak is, akik bántják az övéit. Emlékezzünk István vértanúra. Ő nem bosszúért kiáltott, amikor kövezték őt. Pontosan ellenkezőleg: imádkozott azokért, akik őt bántották. Ahogy Jézus is a kereszten imádkozott azokért, akik őt bántották. De testvérek, ez nem fogcsikorgatva erőt veszünk magunkon és félretesszük minden érzelmeinket, hanem látjuk a Seregek Urát, látjuk az Ószövetségben is az Úr Jézus személyét, mert nekünk így teljes a Biblia, és így látjuk Jeremiás élethelyzetét is ennek a fényében. Ő kiáltott bosszúért, mert az ószövetségi időkben így is biblikus volt. De mivel Jézus betöltött mindent, az újszövetségi hívő népnek már más a feladata, más az Úr akarata. István vértanú imádsága – emlékszünk – Sault nagyon megragadta. Nem tért meg egyből, de a megtérése után emlékezett arra, hogy mit is tett ő is meg mit tettek a többiek, az akkori barátai azzal a vértanúval.

A Jelenések könyve 6. részében van szó arról, hogy az oltár alatt levő lelkek, akiket gonoszul megöltek az Úrért, az ő bizonyágtételéért, tehát elhunyt szentek lelkei az oltár alatt, és ők igazságos ítéletért kiáltanak. Ez az egyetlen hely számomra az Újszövetségben, ahol a hívő emberek, de már meghalt hívő emberek lelkei így vannak bemutatva, hogy ők igazságos ítéletért kiáltanak ott a mennyei láthatatlan világ valóságában. És aztán megvigasztaltatnak, adatik nekik fehér ruha, és megnyugtadják őket, hogy még nem telt be azok száma, akik hozzátok hasonlóan mártírhalált szenvednek. Erről az ígéről lehetne külön prédikálni majd, csak szerettem volna megemlíteni, hogy ha olvassuk az Újszövetséget, itt találunk arra példát, hogy ítéletért kiáltanak. De nem a földön élő hívők, hanem elhunyt szentek lelkeiről olvasunk ott. Ők az isteni szentség közelségében valahogy átélik annak a valóságát, hogy már csak az ítélet hiányzik Jézus jövetelekor, és Uram, meddig nem ítélsz még. Ugyanis Isten megígérte a földön élő hívőknek is, nekünk is, hogy nem késik el az ígérettel, és nem késik el Isten az ítélettel. Lesz ítélet.

„Magatokért bosszút ne álljatok, hagyjátok az igazságosan ítélőre.” Lesz tehát ítélet – Jeremiásnak is ezért mondta Isten –, végrehajtatott az ítélet Jézuson egyszer s mindenkorra, de akiknek nem kell Jézus, akiknek nem kell az Isten kegyelme Jézusért, azok az ítélőbíróval találkoznak és nem a megváltó Úrral, amikor eljön. Ez a teljes igazság természetesen. De nekünk a bibliai prófécia üzenete azt hirdeti itt a földön élve: amíg élnek a minket bántók, akik miatt az érzéseink nagyon fájók, lehet, hogy éppen most is, akik miatt nagyon nehéz hazamennünk, vagy akik miatt a szomszédokkal való kapcsolat, vagy a munkahelyi viszonyok rendkívül fájók és nehezek, amíg élnek a földön az ilyen bűnösök, az ellenállók, a bántó bűnösök, addig nekik is van lehetőségük megismerni az Úr szeretetét, kegyelmét. Hányszor történtek csodák.

Amíg a földön él Isten népe Jeremiáshoz hasonlóan, addig a feloldás Újszövetségben: az Úrra bízni az ügyünket. Mert ez az Úr ügye. És lehet, hogy mézárszékre elvitt báránként, juhként éljük át ezeket a nehéz élethelyzeteket, de ha az Úrra nézünk, a Seregek Ura, aki az Úr Jézusban már kijelentette magát, mint aki elhordozta az ítéletet értünk is. Mi se lennénk különbek a többiekénél, de Jézusért kegyelmet nyert bűnösök vagyunk, és az Úr kegyelme abban látszik, hogy még azok a nagyon gonosznak látszó, most még mindenképpen ilyennek látszó emberek is bármikor az Úré lehetnek.

Ilyen szempontból fontos, a 11. rész 23. versében: „És senki sem marad meg közülök, hogyha veszedelmet hozok az Anatóthbeli emberekre, az ő büntetésök esztendejét”, ez nem azt jelentette, hogy Anatóthban minden egyes ember meghalt, amikor jött majd a babiloni fogság ítélete. Mert a fogság után, amikor Ezsdrás visszatér, és az Ezsdrás könyvében találunk egy névjegyzéket, ahol le lett írva azoknak a száma, neve, akik visszatértek, könnyű megjegyezni, mert Jeremiás 11,23 és Ezsdrás könyve 2. rész 23. verse így szól: „Anathóth férfiai százhuszonnyolc”. Tehát volt 128 anatóthi férfi, akik a családjukkal együtt visszajöttek a fogságból. Nem az volt tehát, hogy minden egyes anatóthinak meg kellett halnia, amikor az Úr ezt az ígéretét beteljesítette a fogság ítéletével. 128 anatóthi férfi visszatért a fogságból. Ők nem tartoztak az elítéltek közé, ők megmaradtak. És azért kedves ez nekem, mert ítéletes a prófécia – noha Jézusra mutat mindenképpen –, de így, ennek a fényében, a teljes írás fényében, még az ószövetségi teljes írás fényében is elmondható, hogy ott van mégis csak a kegyelem. Mindenkit megítélt Isten, de tudjuk az igéből, hogy nem minden egyest, mert voltak, akik Anatóthban is Isten kegyelmét, szeretetét tapasztalták.

Hogyan kell neked a magad ügyét az Úrra bíznod? Akit nem bántanak a családban, munkahelyen, környezetünkben, annak nem kell a bántás miatt az Úrra bízni a maga ügyét. A bibliai történetben elsősorban arról szólt az üzenet, hogy mi van, amikor bántanak, amikor nagyon fáj minden, amikor talán bosszúért kiáltanánk szív szerint. De ismerjük az Úr Jézust, ő elhordozta a bosszút, az ítéletet, ezért Jeremiáshoz hasonlóan a Seregek Urára bízhatjuk a mi ügyünket is.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, mi csak ámulunk azon a kegyelmen, szereteten, hogy te az egyszülött Fiút ítélted. Ő hordozta el az átkot, a bűnt, bűnné tetted értünk bűnösökért. És köszönjük, hogy ez igaz, ez elvégeztett egyszer s mindenkorra. És áldunk, hogy ezért lehet nekünk új életünk, ezért lehetünk mi is Jeremiáshoz hasonlóan szolgálid, ezért teljesíthetjük

AZ ÚR TÖRÖDIK SZOLGÁJÁVAL

---

a küldetést, hiszen mi is juhokként megyünk a farkasok közé. Köszönjük, Urunk, amikor tapasztalhattuk a farkastermészetű bűnösök megtérését.

Urunk, a te igéd fényében most azt kérjük, hogy adj nekünk is olyan békességet, nyugalmat, amit a próféta is átélhetett, amikor megszólaltál, hogyha éppen nehéz hazamennünk most is. Kérünk téged arra, Urunk, hogy segíts nekünk betölteni azt a küldetést, amit az esetleges ellenségek iránti szeretetben kell megélnünk. Valóban segíts, Urunk, hogy ne bosszúért kiáltsunk, hanem hagyjuk az igazságosan ítélőre. Segíts, Urunk, hogy az Úr Jézus kegyelmes, irgalmas szeretetét képviselhesük, noha tudjuk, hogy ha kell, az ítélettel, a fenyítéssel. Köszönjük, Urunk, hogy te cselekszel mindig, mi szeretnénk eszközeid lenni.

Hadd áldjunk téged, Urunk, amikor megtérhetett az, akiért évek óta imádkoztunk és nagyon nehéz emberünk volt. Köszönjük, Urunk, a családban is, a körülöttünk élőkkel való szeretetkapcsolat megváltozását. Arra kérünk, Urunk, hogy tudjunk mi másokért imádkozni hűséggel. És kérünk arra is, Urunk, hogy amikor nagyon nehéz hordoznunk a nehéz természetű embereket, tőled kérjük az erőt.

Imádkozunk, Urunk, a gyülekezetben a betegeinkért, a kórházban levőkért, műtét előtt vagy után állókért. Köszönjük, Urunk, hogy nekik is te adsz erőt.

Imádkozunk, Urunk, a gyászolókért. A Tomka családnak is te adj békességet, Urunk, a gyászában. Köszönjük, Urunk, hogy hirdetted a te igédet a temetőben ma is.

És imádkozunk azért, Urunk, hogy te adj békességet Ukrajnában. Urunk, van hatalmad, te vagy a Seregek Ura, teremts békét a földön. És könyörülj meg mindazokon, akik az ebolával fertőzött vidékeken, országokban, akár nyugati országokban is szenvednek, segíteni akarnak. Urunk, adj itt is megoldást, kérünk.

És végül hadd kérjünk, Urunk, hogy a szenvedő keresztyén testvéreinknek adj erőt azokban az országokban, ahol az Iszlám Állam miatt is szenvednek. Köszönjük, Urunk, hogy te vagy a Seregek Ura. Ha mártírhálalt kell halniuk, segíts ebben nekik, kérünk, tartsd meg őket mindhalálíg hűségben.

Hallgasd meg a csendben elmondott imádságunkat is most, Atyánk, az Úr Jézusért.

Ámen.